

Izhaja

vsak četrtek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in pošiljajo uredništvu lista »Mir« v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 11. do 12. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Nefrankovani dopisi se ne sprejmejo.

MIR

Glasiló koroških Slovencev

Velja

za Avstro-Ogrsko . . . K 6.—
» Nemčijo . . . » 7-50
» ostalo inozemstvo . . » 9.—
za celo leto.

Naročnina naj se plačuje vnaprej. Posamezna številka velja 16 h.

Za oglašila se plačuje po 10 h. med besedilom po 20 h za 1 cm² vsakokrat; minimum 24 cm². — Za poslano se plačuje po 15 h, za parte, zahvale in izjave ter za oglase med besedilom po 20 h za 1 cm². — Za male oglase se plačuje po 4 h, debelo tiskano 6 h za besedo vsakokrat; minimum 40 h. Za izvestilo pri upravištvu 40 h posebej. Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov: Upravništvo lista »Mir« v Celovcu, Vetrinjsko obmestje št. 26. Poštnohranilnični račun št. 96.232.

Leto XXXVII.

Celovec, 5. julija 1918.

Št. 27.

Zvesti v nezvestobi.

V odsotnosti deželnega glavarja kranjskega dr. Šusteršiča — pravijo, da samuje nekje na Gorenjskem — je njegov začasni namestnik dr. Lampé dne 19. junija v seji deželnega odbora predlagal v imenu vsega deželnega prebivalstva ostro izjavo zoper protiaustrijsko agitacijo jugoslovanskih izseljencev pod vodstvom dr. Trumbiča. Dr. Triller je zahteval, da se mora sprejeti v izjavo hkrati tudi brezpogojna izpoved deželnega odbora za majniško deklaracijo, ker bi sicer morala izjava napraviti utis, da kranjski deželni odbor prezira zahtevo po samostojni jugoslovanski državi. Dr. Lampé in njegova tovariša so odklonili tako izjavo, češ, da bi zanjo ne mogel glasovati nemški odbornik grof Barbo; to je tisti grof, ki je Slovence v državnem zboru tako grdo blatil. Dr. Triller zavoljotega za Lampetovo izjavo ni glasoval.

Da ni šlo tu v resnici za izjavo lojalnosti, marveč za nastavljenost, sledi že iz dejstva, da se je dr. Lampé spomnil na tako izjavo še le po 14 dneh, odkar je neki italijanski letalec metal nad Ljubljano „jugoslovanske letake“.

Lampetova izjava ni nič drugega, nego poziv, zlorabiti patriotizem prebivalstva v protinarodne namene, kakor se je izrazil izvrševalni odbor Narodnonapredne stranke.

Taka izjava je tudi odveč vsled tega, ker so se vse občine na Kranjskem izjavile za majniško deklaracijo, torej za **Jugoslavijo pod žezlom Habsburžanov**. S tem se samoposebi odklanja vsak drug program, torej tudi Trumbičev. Le Nemci venomer zahtevajo od nas, ko smo se že očitno in slovesno tisočkrat izjavili, vedno iznova izjav o naši zvestobi, kadar to za svojo taktiko potrebujejo. Zato ima prav „Slovenec“, ki je o tej nemški taktiki podal izjavo: „Kadar se je Nemcem zdelo, da potrebujejo slovanskih izjav o zvestobi do države, so jih izkušali izzvati. Če smo jih podali, so trdili, da jih je rodila sila in zadrega. Glavni cilj jim je, da vzamejo slovanskim strankam svobodo taktike (postopanja) in jih spretno vodijo, kakor sami žele. Ta namen je prozoren in slovanskim strankam zelo tehten razlog, da ne podajajo svojih izpovedi takrat, kadar Nemci hočejo, ampak takrat, kadar to same za potrebno spoznajo.“

Pravi namen Lampetove izjave ni bil izjaviti lojalnost in zvestobo slovenskega naroda, ker kak Trumbičev letak za resne ljudi in patrijote sam po sebi še ni noben povod za kako veliko akcijo, marveč je Lampetova izjava naravnost žalitev za Slovence, kakor da bi kak tak brezpomemben letak mogel omajati mišljenje slovenskega naroda! To se pravi vendar slovenskemu narodu podtikati omahljivost, ki je ves čas med vojno ni pokazal! Tako žalitev bi morale kranjske občine z največjim ogorčenjem zavrniti.

Da je slovenska javnost Lampetovo akcijo prav pogodila, sledi že iz žalostnega dejstva, da se kranjski deželni odbor še do danes ni izjavil za majniško deklaracijo, kar bi bil gotovo storil, da, storiti **moral**, ako bi ga vodila pri njegovem političnem „delovanju za narod“ ljubezen do slovenskega naroda! Toda dejstva nam povedo, da so postali Slovencem najbolj sovražni listi naravnost glasila dr. Šusteršiča in njegovih maloštevilnih pristašev!

Vemo, kako so pri nas delali Nemci politično zgodovino in jo še skušajo delati. Le tedaj se jim posreči, ako dobé med nami samimi dovolj pristašev. Kako skrb obračajo sedaj Nemci za Jugoslavijo, ki bi ji pripadali samo Hrvati in avstrijski Srbi — brez Slovencev! Ne morejo se dovolj izpisati, kako potrebna je taka „Jugoslavija“, kako jo Hrvati zaslužijo in kako — patriotična akcija naših državljanov bi to bilo zoper Velesrbijo! Prej pa so dožili Slovence — veleizdajstva, ko smo se ogrevali — in se še seveda — za ravnotako Jugoslavijo, ki bi ji pripadali seve tudi Slovenci.

Jugoslavija se bo naravno razvila. To uvidevajo sedaj tudi vsi pametnejši Nemci. Zato ji nasprotujejo le še toliko, v kolikor bi obsegala tudi slovenske zemlje, po katerih hlepé oči nemškega naroda. Da bi se jim to posrečilo, zato se dobrikajo Hrvatom — Slovence pa napadajo in črnijo, kar morejo, po svojih Volkstagi, v časopisju in drugod, hkrati pa želijo med nami samimi dobiti opore pri ljudeh, ki niso narodni značaji. Iz Štajerskega se nam poroča, da so Štajercijanci Šusteršičeve politične taktike na Kranjskem silno veselili in upajo, da bodo v doglednem času z dr. Šusteršičevo „stranko“ ramo ob rami stopali v boj zoper slovenski narod. Za kakšno plačilo?

Zakaj se kranjski deželni odbor še ni izjavil za majniško deklaracijo, marveč ubira poti, kakor si jih želé Nemci? V pojasnilo k temu objavimo prihodnjč kratko povest. Za danes pa naglašamo: Prvi volilni vihar bo pometel z vsemi tistimi, ki so zvesti v svoji nezvestobi!

Politični pregled.

Seidlerju je usojeno.

Prizadevanja nemških nacionalcev, obdržati absolutistično vladó pl. Seidlerja, so se žalostno končala. To pot je zadel nemški Nationalverband, ki je pl. Seidlerju narekoval absolutistično vladanje, na nezlomljiv odpor pri Poljaki. Cesar se je po raznih avdijencah prepričal, da je ministrski predsednik dr. pl. Seidler s svojo vladno umetnostjo pri kraju in da proti državnemu zboru ni mogoče vladati. V lastnoročnem pismu na pl. Seidlerja piše cesar, da se ni odločil, sprejeti odstopa in da torej naj ministrstvo ostane; njegova trdna volja pa je, da ne pusti prekiniti parlamentarnega načina vladanja in sklicuje zato državni zbor na 16. julija.

S tem so doživeli nemški nacionalci hud poraz; z njihovo zahtevo, vladati brez državnega zbora s pomočjo § 14, ni bilo nič. Doživeli pa bodo še hujše razočaranje. Ker pl. Seidler nikdar ne dobi v zbornici večine za proračun, bo najbrž izginil s površja, še predno se bo sestel državni zbor. Sledilo mu bo prehodno uradniško ministrstvo, ki bo moralo dati slovo sedanjemu nasilnemu sistemu. Kakšno pravico pa je delila narodom sedanja vladá? Pri nas na Koroškem so Nemci na slovenskem ozemlju hujskali zoper Slovence, Slovence pa je na naših tleh vladá prepovedala shode. Revizicije so pa ravno slovenske kmete najhujše zadele, dočim se nekaterim nemškim grajščakom in veleposestnikom še ne godi prehujo. Ne samo da njihova velika posestva niso oddala razmeroma toliko živine, kakor naš kmet, še moko dobivajo.

Krščanski socialci so spoznali, da ne gre, za vsako ceno oklepiti se nevzdržljive osebe dr. pl. Seidlerja — ne govorimo seveda o naših sosedih na Koroškem. — Tako je ostala skupina nemških nacionalcev, ki se zbira okoli dr. Waldnerja in

Podlistek.

Materina slika.

Iz ujetniškega tabora.

Od vzhoda sem je priplul večer. Tiho so se zavlekli ujetniki v svoje barake. Posedali so po deskah, strmeli skozi okna v svet, v pomlad in v maj. Strmeli so z izbuljenimi očmi, z mrtvim pogledom mrtve duše. Tupatam je sklonil kateri glavo in jo skrnil med dlani, da ne vidi svoje bede; ali pa, da prodre še enkrat v dušo in poišče zadnjo solzo, da jo izplače nad svojim gorjem.

Dá, bil je maj, tam daleč zunaj so dehtele akacije; a okoli njih je bilo le morje barak, pustih in enakomernih, in visoke ograde... in straže... A dalje, tam dalje je bil maj...

Emiglio Magrotti je ždel v svojem kotu. Kot otrok na grobu materinem, tako je čepel, zlomljen z izčrpanimi očmi. V rokah mu je drhtela velika slika v akvarelu, ki jo je venomer rosil s svojimi ustnicami. Bila je slika kmečke starke, z nagubaním licem in nebeškomilim pogledom. Bila je slika njegove matere.

Pri slehernem poljubu so mu zadrhtele ustnice in so tiho šepetale... o mamma mia... mamma mia! Sklanjale so se in so poljubovale srčene njene roke, njeno velo lice, njene sive lase, njene nebeškomile oči. O mamma!

Emiglio Magrotti je bil umetnik-slikar. Nocoj

je bil dovršil sliko svoje matere. Ves teden je slikal, ves teden negoval in božal s čopičem akvarelne boje na platnu. In vstvaril je najlepše svoje delo, naslikal je ženo neskončne milobe, brezmejne ljubezni v očeh, ženo, ki ga je rodila v bolesti in trpljenju — za bolest in trpljenje...

Zasviral je rog in je naznanil, da se prične gledališka predstava za ujetnike. Iz bližnje barake so doneli akordi; ruski enoletniki so igrali tamburico.

Akordi so pluli v pomladanski večer in so vabili... In so vabili in so tožili pesem ujetega ptiča...

Emiglio Magrotti je vstal. Sledil je tovarišem, sliko v rokah, tako kot nosi pri obhodu duhovnik Najsvetejše. V baraki so se bile predstave že začele. Nastopali so komedijantje, da so gledalci ploskali in se smejali. Ta trenotek so pozabili na svoj borni položaj. Pozabili so na usodo vseh ujetnikov na svetu, ki jim je odpoved; odpoved in smrt — dušam.

Emiglijo Magrotti se ni smejal. Za kulisami je sedel, v naročju sliko svoje matere. Ni slišal smeha, ne ploskanja, le tožni akordi so mu prihajali v srce, da je mrmral in tožil... o mamma, mamma mia... Ni videl šeme na odru, pokvečeni cilindri, v smešnih barvah namazano lice, videl je le vse te tožne oči, ki ne lažejo, četudi vara hipni smeh. Dá, te oči teh nešteti, umrle in izčrpane domotožja in koprnenja.

Emiglio Magrotti je nastopil. Sliko je postavil med cvetje na odru, kot na oltar, in je pokleknil pred njo ter se za hip zatopil. Gledalci so utihnili. Utihnil je smeh, utihnilo ploskanje, utihnil je celo zbor, le osamel glas bisernice je drhtel, kot glasi tožba zapuščenega v puščavi... Gledalcem je čudno leglo na srce. Prijelo jih je, ko so zrlí na odru sliko vele starke s temi očmi, tako polnimi ljubezni; ko so gledali bledega tovariša na kolenih pred njo, kakor pred Najsvetejšim.

Emiglio Magrotti je začel. Zapel je s krasnim baritonom, da je za hip vzelo poslušalcem sapo. Njegov čisti glas je donel po prostorni baraki, donel, da je utihnila tudi samotna bisernica. Pel je... A nihče ni več poslušal njegovih besed, vseh pogled je bil obrnjen le na sliko blede starke na odru... Oživela je pred njimi, vstala, zrla z nebeškomilim pogledom po svoji deci, slušala njih tožbe, spojene v en zbor akordov, plakanih v samotni baraki v tujini: o mamma mia... mamma, mamma mia... O mamica, da bi me Ti zdaj videla; v bolesti, v osamlosti, da bi mi zamogla gledati v srce, razorano trpljenja, koprnenja in domotožja... Mamica moja! Razplakala bi se, da Ti bi počilo srce, da bi Ti izcurela zadnja solza iz Tvojih nebeškomilih oči, nad usodo svojega sina...

Emiglio Magrotti že davno ni več pel. A še so strmele vseh oči na oder, še so šepetale vse ustnice tiho tožbo: „o mamma mia...“

Fr. Sušnik.

Tenfla, osamljena. Zdi se, da krščanskosocialni poslanci spoznavajo svojo zmoto, da so se na življenje in smrt zapisali nationalverbandlerjem, toda to spoznanje prihaja malo prepozno. Popolnoma se narodnih in vojnih hujskačev vsemškega kova ne bodo mogli več otrestiti.

Nemški nacionalci so slabi politiki, ki nikdar niso znali svoje moči prav oceniti. Na svojih slabo obiskanih „Volkstagen“ so razsajali in vpili zoper Jugoslovane in Čeha in menili, da bo potem vsa država plesala njihovo hitro polko. Še dne 11. junija je modra graška „Tagespost“ učila svoje lahkoverne pristaše: Temno postaja okoli Korošca in Kramarja.

Slovenska opozicija tudi od bodoče vlade ne pričakuje ničesar posebnega. Mirno lahko čakamo, da se bo sedanji sistem sam ubil — naj mu potem načeljuje pl. Seidler ali njegov kavarniški prijatelj dr. Gayer. Peščica Nemcev ne bo trajno strahovala dve tretjini prebivalstva Avstrije. Zlasti se bodo morali Nemci še naučiti, da nikakor ne gre na Češkem zahtevati razdelitev v okraje, na jugu monarhije jih pa odklanjati; mi seveda prej ko slej odločno vztrajamo pri svoji deklaraciji z dne 30. maja 1917, toda razumeli bi vsaj Nemce, ako bi ti ostali dosledni in ne bi zahtevali v vsaki deželi drugega vladnega sistema, kakor jim slučajno prav prihaja. Tej politiki bi se morali Nemci korenito odreči; šele potem bi prišlo vprašanje, ali je s temi ljudmi sploh mogoče kak spraven poizkus. S politiki, ki znajo samo strahovati in komandirati razne „malerje“, mizarje in Bog si vedi še kake branže, da pokorno izražajo ogorčenje svojih volkstratovskih komandantov nad političnimi nasprotniki, ki se jih Volkstrat boji, se pač ne bo dalo nikdar pametno govoriti. Teh prenapetnežev bi se moral nemški narod otrestiti, ker so njegovi največji škodljivci in tirajo Nemce v pogubo. Če pa nemški narod v svoji sredi nima takih pametnih ljudi, ki bi se drznili upreti svojim strahovalcem, mu pa ni pomagati. Ker to je gotovo, da se dve tretjini nenemcev v Avstriji nikdar ne bo dalo komandirati od peščice Nemcev, kakor se da od njih strahovati nemško ljudstvo.

Saj nemško ljudstvo res ni povsod tako, kakor so znani nemški hujskači, ki bi radi zadnjega Slovenca v žlici vode vtopili. Najhujši so narodni odpadniki v alpskih deželah, kakor pravi že stari hrvatski pregovor: Poturica je hujši od Turka! Ko so n. pr. prišli na Kranjsko zgornjeavstrijski vojaki, pošteni Nemci, so se čudili Slovencem na Kranjskem. Iz nemških hujskaških časopisov so si bili prej naredili sodbo, da so Slovenci najstrašnejši ljudje na svetu. Na Kranjskem so pa prišli do drugega spoznanja. Povsod na Kranjskem niso mogli prehvaliti Slovencev, kako dobri da so. Pravili so, da se jim je med lastnimi rojaki na Zgornjem Štajerskem in Koroškem slabo godilo, med Slovenci pa povsod taka vstrežljivost! Če zahtevate svoje narodne pravice, imate le popolnoma prav, so dejali. Naši politični voditelji naj še pridejo enkrat k nam lagat in hujskat zoper ta dobri in pošteni narod! Pognali jih bomo. Tako so govorili Nemci, moštvo in oficirji, kar jih je bilo iz Zg. Avstrijskega. Slovenci imate le eno napako, da ste preveč popustljivi v zahtevah po narodnih, gospodarskih in kulturnih pravicah, je dejal nekoč visok nemški dostojanstvenik iz Predarlskega, ki je prepotoval slovenske dežele, da bi se poučil na lastne oči o razmerah med Slovenci.

Dokler avstrijske vlade ne bodo preokrenile in se ne bodo otresele nemških in nemškutarskih hujskačev v alpskih deželah, bodo v večnih takih zadregah, kakor je Seidlerjeva vlada. Ljubljanski pangerman Eger, ki je dejal na dunajskem Volkstagu: Avstrija bo nemška ali pa je ne bo, je tipičen zastopnik kričavih nemških politikov na jugu države, ki so privedli dr. Seidlerja v zagato, iz katere ni več izhoda.

Ustanovni shod J. D. S.

Ustanovni zbor Jugoslovanske demokratske stranke se je vršil v Ljubljani 29. junija. Predsedoval je dr. Ivan Tavčar, ki je bil izvoljen tudi za načelnika stranke. Za njegove namestnike so bili izvoljeni dr. V. Kukovec, M. Prosekar, župan Stepančič in dr. V. Ravnihar.

Vojska.

Na italijanskem bojišču je postala artiljerija zopet živahna. Protiofenziva Italijanov še ni na celi črti končana. Visoko narasla Piava je uničila prvotne lepe uspehe Borojevičeve armadne skupine ob Piavi in zahtevala veliko žrtev.

V petek je v ogrski zbornici ministrski predsednik dr. Weckerle nasproti napadnim, pretiranim govoricam izjavil, da znaša število naših v italijanskih rokah ostalih ujetnikov 12.000, dočim smo mi ujeli 50.000 italijanskih vojakov. To da pri tako veliki ofenzivi in pri tem umikanju ni preveliko. Veliko žalostnejša je izguba, ki smo jo na mrtvih, ranjenih in bolnih utrpeli. Večji del te izgube odpade na bolne in ranjene. Število teh znaša 100.000 mož. Weckerle je rekel, da se je ofenzive udeležilo 37 avstrijskih in 33 ogrskih polkov. Italijani so med ofenzivo izgubili 150.000 mož. Weckerle pravi, da nismo bili poraženi, ker smo sovražniku prizadjali večje izgube.

Na Tirolkem so pa Italijani takoj začeli s protiofenzivo, ko je Borojevičeva armadna skupina še prodirala. V teh bojih so se zlasti odlikovali Čehi in Slovenci. V „Slovincu“ je poročal polkovni župnik Škerjanec o bojih na tirolski fronti, kjer so se posebno odlikovali slovenski fantje, ki so sovražnika pognali daleč čez njegove postojanke. Ko bi jim bili sosedje enaki, bi bili že zdavna v Lombardski dolini.

Naši Nemci za vsak neuspeh na bojišču iščejo žrtev. Ker to pot ne morejo naprtiti izdajalstva nobenemu Čehu in nobenemu Slovincu — le svojih izdajalcev ne vidijo — so začeli širiti, tudi v višjih krogih, grde govorice o visokih osebah. Sama hujskarija! Ko bi bil kak Slovenec kdaj kaj takega izustil, bi bil takoj zaprt in kaznovan po §§ 63 in 64.

Na tirolski fronti se še vedno vršijo boji. Dne 30. junija so naši opustili Col del Rosso in Monte di Valbella. Usoda teh višin je bila odločena že 15. junija, ko je bil naš ofenzivni sunek ustavljen z italijanskim protinapadom. Sedaj stoji naša armada na stari črti. Sovražnik pa tu napade nadaljuje.

Iz Milana poročajo, da je došel v Italijo prvi oddelek ameriških čet.

Italijansko uradno poročilo z dne 30. junija se glasi:

30. junija. Na asiaški visoki planoti, kjer je junaški odpor naših čet dne 15. junija zlomil napad številno nadmočnih sovražnih mas, in kjer z dnevno se ponavljajočo hrabrostjo tekmujejo italijanske, francoske in angleške čete junaške šeste armade v svojem delovanju in v svoji slavi med seboj, se je večeraj ob zori znova raznel boj. Podpiral ga je ljut artiljerijski ogenj in diverzijske akcije artiljerije in oddelkov, katere so naši zavezniki energično dovajali. Naše čete so napadle hrib Valbello. Uspelo jim je, da so ga iztrgali sovražniku po trdem boju. Tekom dneva in noči so bile zaman poslane močne sovražne mase na protinapad in krvav boj, katere so naši fizilirji zavrnil in katere so naš koncentrični artiljerijski ogenj kakor tudi naši drzni letalci decimirali. Zavojevalne pozicije smo zmagovito obdržali. Pripeljali smo ujetih 21 oficirjev in 788 mož, pripadajočih štirim različnim divizijam. Razventega smo vplenili nekaj topov, možnarjev in številno strojnih pušk. Dalje vzhodno med dolino Frenzelo in Brento je zasedel eden naših oddelkov z naskokom močno oporišče in opazovališče sovražnikovo na južnih pobočjih Sasso Rossa, pri čemur smo ujeli 2 oficirja in 31 mož. Na ostali fronti je izvajala naša artiljerija učinkovit motilni ogenj. Pri Capu Sile so nam dale patroljske akcije nekaj ujetnikov. Lagarinsko dolino in železnice, ki se grade po Sunganski dolini, so bombardirali naši letalci.

Rusija.

Na Ruskem se vrši prevrat. Položaj boljše-vikov postaja od dne do dne obupnejši. Z Dunaja se poroča, da se je vsled tega Trocki obrnil na Nemčijo za vojaško pomoč. Čeho-Slovaki v Sibiriji so dobili vso oblast in iz Sibirije ne prihaja v Rusijo menda niti zrno. Tako je ponekod v Rusiji zavlada prava lakota. Prebivalstvo beži iz Petrograda, da ubeži lakoti.

Iz Rusije prihajajo tako nasprotujoča si poročila, da si o resničnem položaju sploh ni mogoče napraviti prave slike. Prišla je tudi vest, da je bil bivši car umorjen, toda ta vest ni potrjena, kakor tudi ne vest, da je carjev brat proglašen za vladarja.

Kerenjski, o katerem dolgo časa ni bilo slišati, se je pojavil v Londonu, kjer je govoril na delavskem shodu.

Podpredsednik Zedinjenih držav Taft je pred nekaj dnevi v svojem govoru dejal: Na obeh straneh zemlje moramo postaviti armado. Pri tem smemo računati na pomoč Japonske. V Rusiji moramo obnoviti vzhodno fronto, ki nam bo omogočila, da vkorakamo v Berlin z vzhoda.

Iz tega bi se dalo sklepati, da računajo sovražniki resno s tem, da poseže Japonska vmes.

Dnevne vesti.

Promoviran je bil dne 28. junija na graški univerzi doktorjem filozofije g. Puntar Josip, starešina slov. kat. akademičnega tehn. društva „Zarja“ v Gradcu. Iskreno čestitamo!

Cesarica Zita je nalahko obolela na influenco. Sodalitas ss. C. J. ima svoj sestanek v četrtek 11. julija.

Višja trgovska šola v Celovcu je dovoljena. Kje pa so naše šole?

VIII. vojno posojilo. Podpisovalni rok za VIII. vojno posojilo je podaljšan do 17. julija t. l.

Meščanske otroke na deželo. Prezvizišeni knez in škof dr. Adam Hefter se je v posebnem pismu obrnil na prebivalstvo na deželi, da naj jemljejo mestne otroke za nekaj tednov na deželo. Do torka se je priglasilo pri kn. šk. ordinarijatu za sprejem mestnih otrok na deželo iz naslednjih župnij družin: Friedlach 5, Gaisberg 4, Zgornja Bela 7, Grebinj 7, Hodiše 6, Mostič 2, Mörtschach 8, Grafendorf 20, Holz 20, Poreče 1, Wieting 4, Št. Walburga 3, Ettendorf 15, Ebene Reichenau 5, Požarnica 7, Kokovo 1, Nemški Grebinj 4, Šent Lenart pri Sedmih studencih 7, Reisach 9, Kriva Vrba 1, Št. Jurij v Labudski dolini 25, Meiselding 2, Radlach 4, Št. Salvator 40.

Strašen umor v Celovcu. V Marijanski ulici pri kn. šk. palači so našli na tleh dne 3. julija zjutraj vojaka z razbito glavo. Dognalo se je, da je neki Franc Aichholzer iz Št. Ilja. Dne 3. t. m. dopoldne je preiskava dognala morilca, hlapca v gostilni „pri kroni“ na Velik. cesti, ki je ubitemu vojaku ponudil v svoji postelji prenočišče in ga po noči s sekuro ubil. Kako ga je zavlekel potem v Marijansko ulico, sam Bog vedi. Ljudje so ga videli ponovno hoditi proti ubitemu in gledati, če se vidi kaka krvava sled. Na dvorišču gostilne so opazili kri in pri nadaljni preiskavi so našli, da je hlapec okrvavljeno matraco v svoji postelji obrnil. Storičica, ki je 3. t. m. ob 9. uri dopoldne izginil, še niso dobili. Mrliča so prepeljali na mestno pokopališče.

Samomor. Na prav zverinski način je umorila A. Wieser iz Dobrave pri Borovljah svojega moža. V spanju ga je s sekuro ubila. Nato je popila neko strupeno tekočino, ki ji pa ni posebno mnogo škodovala. Prepeljali so jo v zapor borovelskega sodišča. Dne 22. junija je sama sebe obsodila. Ob 5. uri zjutraj jo je obiskal še zdravnik, malo pozneje so jo našli mrtvo. Obesila se je z rjuho na okensko mrežo. Njen mož je bil pošten delavec.

„Zvestoba za zvestobo.“ „Freie Stimmen“ pišejo: „V Ptujju je, kakor znano, umrl g. Linhart, urednik „Štajerca“, slovensko pisanega, v nemškem duhu urejevanega lista Štajerčeve stranke...“ Še hočete kaj več?!

Karl Mayerhofer, bivši katehet v Beljaku, sedaj mestni blagajniški uradnik v Beljaku, je povodov smrti nemškega pisatelja Roseggerja v protestantovskih „Fr. St.“ predlagal vsem nemško čutečim, da naj vsakdo podari namesto dobovega lista na Rožekarjevo krsto 2 K za naseljevanje Nemcev v slovenskih krajih po Südmarki. Ta predlog je višjega poštnega ravnatelja v Celovcu tako ganil, da je dal v predlagani namen 10 K.

Španska influenza v Monakovem. Španska influenza se je silno razširila tudi v Monakovem na Bavarskem. Več nego 1500 oseb boluje na njej.

Umorjen ujetnik. Pri Dhoršah nad Celovcem je našla 30. junija neka pastirica v grmičju ubitega ruskega ujetnika. Imel je razbito glavo. Ubila in oropala sta ga dva tovariša. Vse tri je videl prej v gozdu neki domačin. Ubiti Rus je bil iz bogate rodbine in je imel tudi več kakor 200 K pri sebi.

Toča je ponekod napravila veliko škodo, tako na Notranjskem, v Labudski dolini. V Bukovini, Ukrajini, Romuniji in na Ogrskem je pa — suša.

Sprejem vojaških veterinarov akademikov. V šolskem letu 1918/19 se boče na c. in kr. živinozdravniški šoli na Dunaju sprejelo 35 aspirantov in 15 aspirantov v Budimpešti kot vojaški veterinarji akademiki. Prosilci se morajo zavezati, da bodo 7 let ostali v vojaški živinozdravniški službi. Za čas študij bodo na račun vojaške uprave skupno oskrbovani in jim ni treba plačati nobenih taks. V službi morejo doseči šaržo štabnega (višjega štabnega) živinozdravnika (VIII., VII. činovni razred). Prošnje za sprejem se vlagajo do 1. avgusta 1918 pri poveljstvu vojaškega oddelka pri c. in kr. živinozdravniški visoki šoli na Dunaju. Natančnejši pogoji se izvedo pri ravnateljstvu pomožnih uradov pri c. kr. dež. vladi.

Premestitev domačih pešpolkov. 2. gorski strelski polk odhaja iz Ljubljane v Enns, 97. pešpolk iz Radgone na Mažarsko. Tudi 17. pešpolk in 7. lovski bataljon sta prestavljena in sicer na Tirolsko, prvi v Tolmezzo, drugi v Dogno. „Arb.-Ztg.“ piše, da so se te premestitve odredile za kazni.

Nov velikovski župan. Pri volitvi župana dne 23. junija je bil v Velikovu izvoljen za župana dosedanji županov namestnik Anton Gratzhofer, ki je v svojem „programnem govoru“ podarjal svojo bojevitost za nemštvo. „Fr. Stimmen“ silno hvalijo Gratzhoferja, Pinteriča, bivšega župana in Volksratovca v Velikovu, pa v svoji črni nehvaležnosti niti z besedico ne omenjajo.

Slovenska meščanska šola v Žaleu, novoustanovljena trirazrednica za dečke, se bo letos otvorila. Vpisovanje se vrši 15. julija.

Obrtna centrala za obnovitev Goriške s sedežem centrale v Ljubljani je po prizadevanju kranjskih in goriških rodoljubov ustanovljena. Svojo nalogo v prid obnovitve Goriške je začela takoj izvrševati. Njen cilj je predvsem, združiti obrtnike vseh pri obnovitvi v pošteve prihajajočih obrtnikov na slovenskem ozemlju ter jih podpirati vsestransko v strokovnem in trgovskem oziru pri prevzemanju raznovrstnih del pri stavbah in notranji opremi. Zadržana prevzema od države, dežele, občin in zasebnih strank naročila in jih potem oddaja svojim članom v izvršitev. — Celovski malarji in mizarji pa ne potrebujejo menda zaslužka, ker vsled političnega protestiranja proti Slovincem nimajo časa, brigati se za zaslužek.

100.000 žrtev pri zadnji ofenzivi proti Italiji. „Arb.-Zeitung“ piše: „Dne 14. aprila je pisala „Ostdeutsche Rundschau“ (glasilo vsenemcev): V ljudstvu kroži vest, ki je gotovo od zlobnežev razširjena, da se ne namerava več Italije napasti. Te neumne čenče pa je govor cesarja Viljema pošteno zavrnil. Naša dolžnost je, sovražnika na vseh bojiščih brezobzirno napasti in ga premagati. Tako se bo tudi zgodilo, zato nam je porok cesarjeva beseda.“ Takrat smo pripomnili: Torej ima Avstro-Ogrska dolžnost, pričeti ofenzivo, ker jo želi cesar Viljem! Čudno naziranje to! Toda ne glede na to, se mora vendar pomisliti, koliko groznih žrtev taka ofenziva lahko stane! Če se vpraša, kaj je cilj ofenzive in se ga primerja z brezobzirnostjo, ki zahteva ofenzivo ter jo označi kot dolžnost! In sedaj, ko smo zvedeli, da je stotisoč ljudi svoje življenje ali zdravje zgubilo pri tej ofenzivi, pozivamo vse ženske, ki so zgubile svoje može, matere, ki so zgubile svoje sinove, pa tudi očete, ki so zgubili svoje sinove, in sine, ki so zgubili svoje očete, da nikdar ne pozabijo, da so vsenemci zahtevali te žrtve ter so jih sokrivi.“ — Tako „Arbeiter-Zeitung“.

Sele. (Nova maša.) Že tedne sem so povpraševali po vsem Spodnjem Rožu, kaj bo v Selah, ker videli so med selskim ljudstvom navdušenje in drhteče pričakovanje. Pač nikjer niso čakali praznika sv. Petra in Pavla z večjim veseljem in hrepenenjem kakor v Selah. Nova maša bo — ta novica je napolnila srce vsakega Selana s pravo ognjevitostjo. Č. g. Jurček Orel, rojak iz Zelezne Kaple, ki pa je v Selah našel drugi dom, je tu daroval prvo sveto mašo. Ker je naša cerkev zelo majhna, se je cerkvena slovesnost vršila na prostem. Na sejmišču pred župniščem so ovenčani mlaji z zastavami in napis obdajali slavnostni prostor in oltar, ki je bil kakor najlepši vrt zelenja in cvetlic — saj je morala dati celo Košuta dehteče solzice, dolina pa rdeče vrtnice, da so obdajale novomašnika. Po večdnevem dežju se je smehljalo krasno gorsko jutro, ko so prihajale od blizu in daleč množice vernikov, kolikor jih Sele še niso lahko videli. Č. g. profesor bogoslovja dr. Gregor Rožman, novomašnikov očetovski prijatelj, je v slavnostni pridigi z njemu lastno zgovornostjo naslikal duhovnika, kako nadaljuje Kristusovo trpljenja polno delo, domači pevski zbor pa je prav dobro pel Modričevo latinsko mašo. Slavnosti se je med drugimi udeležil tudi novomašnikov brat, ki se je ravno par dni prej po 38mesečnem ujetništvu vrnil iz Rusije. Ves trud in vso dolgo trajno pripravo je obilno poplačal ta krasni radostni dan. Lahko trdimo, da v celi škofiji letos ni bilo nove maše, ki bi bila lepša, prisrčnejša in ginljivejša kakor v Selah. Spomin na njo nam bo še dolgo prijeten. Novomašnika pa naj spremlja ljubezen vdanih Selanov celo življenje in mu osladi trnjevo pot dobrega pastirja!

Guštanj. Poročila sta se dne 16. 6. železniški delavec v Pamečah Pavel Ajtnik s posestnikovo hčerko na Zelovcu pd. Pokrznikovo Miciko Šuler. Novo poročencama želimo obilo sreče!

Djekše. (Zopet ogenj.) V noči od 25. na 26. junija je pogorel Sožovnikov skedenj tukaj v Vovbrskih gorah. Bil je to nov, velik in zelo visok skedenj. Ker so ljudje spali, se iz skednja ni dalo veliko rešiti. Kako je ogenj nastal, se še prav ne ve. Vse kaže na to, da nekdo nalašč zažiga.

Št. Jakob v Rožu. Čudni ljudje so še nekateri tukaj v Št. Jakobu, ker še zmeraj povprašujejo, kaj hočemo z deklaracijo? Sami pa tožijo in spravljajo drug drugega na pošto, kadar je

treba kakšen zavojček naprej poslati, ker naša poštarica z vsakim razsaja, seve v nemškem jeziku, ako ni kaj prav zavito ali zapisano. Deklaracija pa zahteva samostojnost; ako bi bili Slovenci samostojni, bi slovenska poštarica opravljala poštno službo, da, bi se ž njo lahko zgovorili in jo razumili. To bi poštarica bila tudi sedaj dolžna, toda do svojih pravic bomo prišli še le, ko se izpolni deklaracija. Sedaj so oblasti gluhe in slepe za naše pravice, ker so pri teh oblastih pač tuji in ne naši ljudje, kakor bi moralo biti. Zato živela Jugoslavija!

Guštanj. Naši nemškutarski trgovci, ki so obogateli od slovenskega denarja, bi bili lahko v sovraštvu do Slovencev bolj skromni in ponižni. Ne smejo pozabiti, da je cela bližnja in daljna okolica popolnoma slovenska in da je v Guštanju toliko pravih Nemcev, da jih lahko na prstih ene roke seštejemo. Kar je drugih purgarjev, ki se za Nemce štulijo, so rojeni Slovenci, sedaj posilinemci ali nemškutarji. Taki so tudi vsi trije guštanjski trgovci. Drugi tržani in delavci v Guštanju so ostali Slovenci, le da se nekateri ne upajo tega pokazati, ker se bojijo, a vsi si v srcu želijo konec temu nemškemu gospodstvu v naši bodoči srečni „Jugoslaviji“, kjer bo vladal demokratizem, to je, kjer bo vsak človek enakovreden, kjer se ne bo eden pital in nič delal ter se bogatil, drugi pa stradal, trpel in ostal vse življenje siromak, kakor je bilo do sedaj, ko smo bili Slovenci nemški sužnji.

Dobrije pri Guštanju. (Mrtvega so našli) v vodi pri Blatnikovem jeznu dne 24. junija mrtvega moža. Utopljenec je pred 6 tedni, ko je bila tako velika voda pri Prevaljah, vlačil plohe iz vode. Nenadoma mu spodrsne, in močni valovi ga zgrabijo, da ga ni bilo mogoče rešiti. Našli so ga še ledaj sedaj. Njegova obleka je bila čisto raztrgana z njega.

Guštanj. Tovarniški predelavec Abschner, ki je zagrizen nasprotnik Slovencev, se je nedavno izrazil v neki gostilni: „Kmetom ni potreba dajati denarja, ker s tem zgubijo vse veselje do dela in ga le po gostilnah zapivajo. Ta mož je iskal zaloge za svoj želodec pri kmetu, v hvaležnost nam pa daje takšne izraze. Kmet, ki mora drago plačevati delavce, žito in vse drugo, prodajati pa sme le po predpisani ceni ter mora sam delati od zore do mraka, si od narodnega nasprotnika ne bo pustil kaj takšnega dopasti. Takšni so nasprotniki slovenskega kmeta!“

Blato pri Pliberku. (Ogenj) je uničil dne 26. rožnika troje gospodarskih poslopij na Blatu in sicer pri pd. Godcu, Krištanu in Pongracu. Ob 7. uri zvečer je začelo goret navrh strehe pri Krištanu, kjer je zgorelo mnogo gospodarskega orodja in troje goved. Najbolj oškodovan je pd. Pongrac; ker so bile hiše razen ene vse lesene, mu je zgorela tudi skoraj vsa hišna oprava. Sumi se, da je zažgal po neprevidnosti s cigareto ruski vojni ujetnik, katerega je takoj drugi dan odgnal orožnik v „kamrico“. Pa dosedaj še ni nič dokazanega. Bog nas varuj nesreče, posebno v tem času, ko se da tako težko kaj kupiti in je takšna draginja.

Možica. (Stavka, shod.) Kakor znano, je množina za osebo določene moke bila skrcena za polovico. Delavce v rudniku in sploh vse delavce je ta odredba zelo občutno zadela. Delavci v tukajšnjih rudnikih so pričeli dne 26. junija stavkati. Zahtevajo toliko živil, da jim bo mogoče delati. Neki odbornik skupine J. S. Z. je obvestil brzojavno vodstvo J. S. Z. v Ljubljani o stavki; to je pa nekemu zagrizenemu tevtunu popolnoma zmešalo možgane, da je vpil po vasi in zmerjal čez Slovence in Jugoslovane, in pripoveduje se, da je njegova soproga v onemogli jezi jokala v neki tukajšnji nemškutarski gostilni. Svetujemo dotičniku, če tako težko vidi Slovence, da naj gre med Nemce, od koder je prišel; njegov odhod nam bo veliko bolj dobrodošel, kakor nam je bil njegov prihod. — Skupina J. S. Z. je priredila dne 29. junija delavski shod, ki je bil prav dobro obiskan in je na njem govoril g. državni poslanec Gostinčar. Shod pa je naše narodne nasprotnike zopet strašno pogrel in bi ga bili v zadnjem trenutku radi prepredili. Prišla sta namreč možiški župan gozdar Ekhart in c. kr. stražmojster v Možici, g. Tašler, prepovedat shod, češ da isti ni bil — občini in žandarmeriji naznanjen; bolelo jih je, ker za shod prej — niso vedeli, da bi bili dosegli prepoved. Shod pa se je vršil prav sijajno in smo g. poslancu Gostinčarju prav hvaležni, ker se je potrudil iz daljnje Ljubljane k nam, in za lepe nauke, ki smo jih slišali iz njegovih ust. Nastop nasprotnikov nam pa kaže, kako potrebna nam je naša Jugoslavija v okviru avstrijske monarhije.

Podkraj pri Prevaljah. Vedno stoje v našem kraju pred durmi laški ujetniki, proseč hrane. Ali to ni ogorčenja vredno? Vlada kmetom živež pobere, nato naj bi kmet še ujetnike vse od kraja

redil! Kje naj vzame toliko živeža, ko mu vse natanko odmerijo? Saj je vendar dolžnost države, da ujetnike prehranja. Lahki se namreč že delj časa potikajo po tukajšnjih leseh. Ako je treba rekvirirati posestnikom živino, tedaj je oko postave takoj pripravljeno. Tukaj pa je nevarnost, da se kmetu vse pokrade in nazadnje ga taki „laški potepuhi“ še lahko umoré, toda oko postave tega menda ne vidi. Kjer se straže ne potrebuje, tam nemški gospodje za hrbtom stojé, ker se oni bojé, da bi prišla kmalu „Jugoslavija“.

Ukve. Naš bivši g. župnik Jožef Kukačka so prišli k nam 1. maja 1. 1911. Bili so skozi vsa leta neutrudljivo vneti za naš dušni blagor in za olepšavo naše cerkve. Poklicali so tudi še dva gg. misijonarja, da sta nam goreče pridigovala in spravljala vse na pravo pot. Dober uspeh je vse to imelo! Ustanovili so bratovščino presv. Srca Jezusovega, molitveno uro pred Najsvetejšim in Marijino družbo. Ker so bili vnet dušni pastir in zaveden Slovenec, so imeli hude nasprotnike nemčurje, ki so jih pri vsaki priložnosti preganjali, toda v mirnem času jih niso mogli pregnati. Ko se je pa laška vojska začela, se jim je ponudila prilika, pregnati svojega dušnega pastirja iz Ukey, tedaj so jih obdolžili veleizdaje in so jih pustili aretirati. Koliko in kako so po nedolžnem trpeli, to je bilo že enkrat v „Miru“. Mi smo želeli, da pridejo zopet k nam, ali nasprotniki so se jih na vse mogoče načine branili, ker bi se menda sramovali svojega čina ob njih navzočnosti. Vi pa, prečastiti gospod župnik, bodite nam pozdravljeni, in sicer od vseh pravovernih kristjanov ukovskih, in ljubi Bog bodi Vam plačnik za ves Vaš trud in trpljenje, kar ste ga imeli zaradi nas.

Več Vam hvaležnih Ukljanov.

Črneče. (O našem stolpu.) Svoj čas smo poročali, kako je po noči 29. avgusta lanskega leta strela razrušila stolp naše župnijske cerkve sv. Andreja. Velika nesreča nas je tedaj zadela, a velika sreča v nesreči je še bila, da se ogenj ni razširil, ker je bila vsa vas v hudi nevarnosti. Teško je bilo v četrtem vojnem letu popraviti škodo, a hvala Bogu se je le posrečilo. Stavbeni odbor, na čelu mu g. Benedikt Pitino, je poskrbel za vse potrebno. Znani tesarski mojster, g. Urban Streit iz Spod. Dravograda, je prevzel tesarsko delo in zelo spretno s svojim sinom pokrtil stolp zopet z macesnovimi deščicami. Nov križ z gumbo in strelovod, ki ga prej ni bilo na stolpu, je napravil g. Peter Porenta od tvrdeke Zedischnig v Št. Vidu, ki je lani pokrtil na novo tudi stolp pri Sv. Križu, ko smo morali oddati v vojne namene prejšnjo bakreno streho. V nedeljo, 23. jun. pop., je domači g. župnik slovesno blagoslovil novi križ, žal da je ves popoldan lilo kakor iz škafa, tako da se redka slavnost ni mogla izvršiti tako, kakor je bilo nameravano. Vkljub hudemu naliču pa je mojster Porenta križ srečno postavil na visoko svoje mesto. V gumbo smo položili primeren spisek, takratno številko „Mira“, ki tako pretresujoče poroča o izpraznjeni — bogoslovnici, številko „Slovenca“ ter kot spomin na divjajočo vojsko nekaj železnih in papirnatih sedanjih novcev. Dal Bog, da bi, ko skrinjico po dolgih, upajmo prav dolgih letih zopet odpró, vladal zlati mir v srečnejši bodočnosti!

Želinje pri Velikovu. (Tatovi.) Ponoči od sv. Petra in Pavla na nedeljo so ukradli pd. Havzarju v Štriholčah 3 mesece staro prase; ravnotako pa tudi pd. Harniku v Rutah, kjer so ga koj pri hlevu zaklali. — Anton Snedec pd. Tumpic v Škofljici je bil okraden za 1000 K, Jožef Dreier pd. Kajžar v Šmarjeti pa za 200 K; tam je šterc ukradel tudi hlapcu novi klobuk. Čudni časi so se začeli.

Naše žrtve.

Dobrlavas. Tekom sedanje strašne svetovne vojske so padli na raznih bojiščih sledeči možje in fantje iz naše župnije: G. Matevžič Friderik pd. Vogličev iz Lovank † 3. 7. 1916; Eržen Karol pd. Šošterjev iz Lovank † 19. 5. 1915; Vovk Fr. pd. Žabejer iz Lovank † 28. 12. 1917; Lušnik Rud. pd. Vunček iz Lovank † 14. 11. 1916; Vogl Janez pd. Žilejev iz Lovank † 6. 6. 1915; Karol Benetek pd. Pintarjev iz Lovank † 25. 10. 1917; Rumpolt Ant. iz Sinčevasi † 25. 8. 1915; Rigl Franc iz Sinčevasi † baje 28. 8. 1914; Petrič Janez iz Sinčevasi † v februarju 1917; Anton Novak pd. Prohartov iz Goselnevasi † 6. 6. 1916; Fr. Lesjak pd. Kadevov iz Goselnevasi † 10. 8. 1915; Adolf Plišovnik pd. Ladinikov iz Goselnevasi † 26. 10. 1914; Janez Rižnar iz Goselnevasi † 2. 5. 1915; Franc Sablačan pd. Lokarjev iz Goselnevasi † 31. 7. 1917; Karol Miglar pd. Hohmanov iz Goselnevasi † 10. 6. 1915; Jožef Čarf pd. Vošnikov iz Goselnevasi † 25. 11. 1915;

Sim. Sekol pd. Pavležev iz Goselnevasi † 14. 11. 1917; Jožef Kuhling pd. Domnikov iz Dobrave † 6. 6. 1915; Jakob Lužnik iz Homca † 1. 11. 1916; Petek Tomaž iz Homca † 6. 2. 1916; Aleš Rigelnik iz Belovč † 11. 7. 1915; Pogačnik Jožef pd. Kajžlerjev iz Belovč † 26. 11. 1917; Škof Mihael pd. Vidrih iz Bukovja † 3. 11. 1917; Mat. Lipuš pd. Pižovnikov iz Priblevasi † 3. 7. 1916; Luka Mišic pd. Kancijanov iz Priblevasi † 11. 11. 1914; Peter Pižovnik pd. Markecov iz Priblevasi † 20. 10. 1914; Rudolf Canker pd. Čičman iz Dobrlevasi † baje 10. 9. 1914; Gindl Herman pd. Haberlnov iz Dobrlevasi † 19. 3. 1915; Leop. Vedenik pd. Lokarjev iz Dobrlevasi † 20. 3. 1915; Matija Šunko iz Dobrlevasi † 15. 10. 1915; Golavčnik Valentin iz Dobrlevasi † 5. 9. 1916; Edvard Ujc iz Dobrlevasi † 2. 11. 1917; Franc Žagar iz Podhoma † 27. 6. 1916; Hrovat Gregor iz Dobrlevasi † 5. 12. 1917; Martin Miklavc pd. Boštjan iz Sinčevasi † 6. 6. 1918. Skupaj 35 padlih. — V raznih bolnišnicah oziroma doma so umrli dosedaj na ranah oziroma boleznih, pridobljenih na bojiščih, sledeči: Po dev Karol iz Sinčevasi † 4. 6. 1917; Cerer Franc pd. Cererjev iz Sinčevasi † doma 8. 4. 1915; Cerer Peter pd. Cererjev iz Sinčevasi † doma 27. 4. 1918; Polcer Jurij iz Sinčevasi † 12. 11. 1917; Luka Hobel pd. Pridnikov iz Goselnevasi † 24. 5. 1916; Anton Galo iz Dobrave † 29. 7. 1915; Luke Jerin pd. Plavc iz Dobrave † 30. 11. 1915; Jurij Mak pd. Škorjančev iz Dobrave † 27. 1. 1915; Mikic Anton pd. Vrelihov iz Dobrave † 3. 5. 1915; Ant. Kačnik pd. Krojnik iz Bukovja † 9. 3. 1914; Franc Joštl pd. Fantičev iz Priblevasi; Jožef Kariž pd. Mičejev iz Priblevasi † doma 10. 12. 1915; Janez Pajerl pd. Burgštaler iz Dobrlevasi † 22. 4. 1917; g. Otmar Koberer pd. Šacev iz Dobrlevasi † 30. 11. 1915; Vincenc Toplič iz Kokja † 2. 6. 1915. Skupaj 16. — Pogrešajo se sledeči (so najbrž tudi mrtvi): Tomaž Andrej pd. Šopejev iz Priblevasi; Jožef Vastl pd. Sovičev iz Lovank; Marko Valentin pd. Bradačev iz Lovank; Krt Jožef pd. Pintarjev iz Lovank; Rudolf Simon pd. Bečičev iz Lovank; Kogelnik Matevž pd. Jurjakov iz Lovank; Kogelnik Lorenec iz Sinčevasi; Rigl Jan. iz Sinčevasi; Vunček Jernej iz Sinčevasi; Uster Luka pd. Korenov iz Sinčevasi; Franc Cunder pd. Mežnarjev iz Kokja; Franc Mikic pd. Vrelihov iz Dobrave; Franc Šejn pd. Halej iz Belovč; Janez Želodec iz Homca; Jurij Kumer iz Priblevasi; Filip Fister pd. Tepejev iz Priblevasi; Anton Vogl pd. Andrej iz Priblevasi; Franc Vogl pd. Andrejev iz Priblevasi; Vinc. Mišic pd. Šteklov iz Priblevasi; Mišic Jožef iz Dobrlevasi; Peter Vageker iz Dobrlevasi. Skupaj 21 pogrešanih. — V ujetništvu se še nahajajo: Sumnič Franc iz Sinčevasi; Jožef Plavc pd. Sekol iz Kokja; Franc Grmadnik pd. Hribernik iz Kokja; Franc Vrelih pd. Gracerjev in Bukovja; Peter Logar iz Dobrlevasi; Simon Faloš iz Dobrlevasi; Jan. Miklavc iz Podhoma; Anton Novak iz Podhoma. — Iz ujetništva so se že vrnil: Simon Jarc pd. Škrutnov iz Dobrlevasi; Vrienc Ant. iz Sinčevasi; Anton Cunder pd. Mežnarjev iz Kokja; Mak Feliks pd. Škorjančev iz Dobrave. Dal Bog, da bi se tudi ostalih osem kmalu vrnilo v domovino! Poleg teh ima naša župnija dosedaj že najmanj en tucat invalidov. Za vse te predimenovane naše mrtve in pogrešane (35 + 16 + 21 = 72), kakor tudi za vse še v ujetništvu se nahajajoče vojake se v celovškem „Dijaškem domu“ vsak dan bere sv. maša.

Šmarjeta pri Telenbergu. Prosimo lepo, da se v „Dijaškem domu“ pri sv. mašah spominjajo sledečih vojakov naše župnije, ki so ali padli ali umrli ali pogrešani. Padli so: Hudimast Urban, Franc in Janez, trije bratje; Pušl Jakob in Lovrenc, Ripelnova Zakamenom; Frank Albin in Vedenik Jakob, Brankova v Hrenovčah; Jurij Raunik, Škofič Jan., Sternad Karol, Hafner Nikolaj, hlapci; dalje Kolman Štefan pd. Ožbaltov, Jožef Jesse pd. Rusov, Pušl Mihael pd. Peter, Modre Primož pd. Jurnov, Trampič Jakob pd. Zlemar, Weber Lenart iz Želinj; Lušin Jakob, Napečnik Janez, Groß Janez in Mussah Franc iz Trušenj; Pušl Jožef pd. Krištofov in Leitner Lovrenc pd. Jelen. Tega brat Feliks Leitner je umrl v ujetništvu na Ruskem, ravnotako Hrastnik Jožef pd. Mihev. Dalje so umrli vsled vojnih naporov Müller Jožef, hlapec, Schwarz Urban, umrl doma pri Klobasu vsled bolezni, ki jo je prinesel iz fronte, in Weißnegger Peter, umrl na Dunaju. Torej 28 mrtvih. Pogrešani pa so, deloma že od začetka vojne: Slate Kristijan pd. Krištofov; Lušin Kristijan in Majrič Ant. iz Trušenj; Izak Tomaž pd. Pintar in Telenbergu; Jelen Franc pd. Kušarjev; Vedenik Jožef pd. Tkavčev na Blatu; Mesner Jožef pd. Harnikov; Trampič Alojzij pd. Zlemarjev; Maher Anton pd. Grahornov; Pušl Franc pd. Ožganov. Torej 10 po-

grešanih. Ali se bo še kateri teh povrnil, kdo ve? Vsem rajnim daj o Gospod večni mir, živim pa srečno povrnitev!

Oprostitive.

Iz poslanskih krogov smo dobili sledeče važno pojasnilo:

Za urgence (podreganje) v oprostilnih zadevah je potrebno: 1. ime (natančno); 2. rojstni letnik; 3. šarža pri vojaki; 4. ako dotični že služi, ali je dodeljen že kakemu oddelku, njegov natančen vojaški naslov (zadnji, oziroma za časa vložitve prošnje); 5. kraj (vas, občina, okrajno glavarstvo, dežela) pristojnosti; 6. ako je dosedaj že oproščen, termin, do katerega je oproščen, dan in številka dotičnega odloka, oziroma prepis odloka samega; 7. dan in številka, pod katero je šla prošnja in od katere oblasti (okrajno glavarstvo, deželna vlada itd.); 8. na katero ministrstvo je šla prošnja; 9. posebnega uvaževanja vredne okoliščine, radi katerih je oprostitev v javnem interesu potrebna.

Ako ni gorenjih podatkov, je vsako posredovanje težko ali pa popolnoma brezuspešno. Kajti v takem slučaju pride k nerešeni prošnji še urgencia, ki je tudi ministrstvo ne more takoj rešiti; delo se kopiči, uspeha pa ni.

Prošnje rešuje ponajveč domobransko ministrstvo. One prošnje, ki gredo na poljedelsko ministrstvo, se odstopajo v končno rešitev domobranskemu ministrstvu. Ako je dotičnik na bojnem polju, odloča o zadevi vrhutega še armadno poveljstvo. Enako pri častnikih. Pri rojstnih letnikih 1898—1894 oprostitev ni dopustna.

Prošnje za oprostitev morejo vlagati le interesi sami, njih domači, občine ali kaka druga javna oblast. Poslanci neposredno tega ne morejo storiti. Isto velja tudi glede prošenj za dopuste. Te se pošljejo najbolje na pristojno poveljstvo, kateremu je dotičnik podrejen.

Dopisi, ki ne vstrezajo gorenjim pogojem, ostanejo nerešeni. Z vpraševanjem na take nepopolne dopise se zgubi veliko časa in uspeha pri stvari sami.

Opozarjamo na zgorajšnje opazke posebno gg. župane in občinske tajnike, da v interesu stvari to pojasnijo vsem interesiranim.

Koroški gospodar.

Prevzemne cene za žito. Za letošnje žito bo vlada plačevala posebne nagrade. Kdor bo do 15. julija oddal žito, bo dobil poleg navadne cene še 25 K nagrade pri 100 kg, do 31. julija 20 K, do konca avgusta 15 K, do konca septembra 10 K in od 1. oktobra do 20. decembra 5 K.

Pogosti požari. Požari se silno množijo, in marsikateri posestnik je vsled požara takorekoč uničen. Pomislite, da vsled visokih cen prejšnja zavarovanja niso več na mestu. Računaj: Prideš ob konja, pohištvo, svinje. Koliko bi moral danes dati samo za to in za koliko svoto si zavarovan? Zavarovanje naj se sklene na dobo odpovedi, dokler bodo pač sedanje razmere trajale.

Aprovizacija. C. kr. deželni predsednik je s skromno dodeljeno množino žita iz Nemčije skrajšano racijo moke izboljšal in odredil, da se v prvem in drugem tednu julija na glavo in teden poleg dovoljenih 250 gramov moke naj oddaja tudi nadaljnih 250 gramov moke kot izreden priboljšek. Polovična porcija kruha pa ostane.

Sveže sadje je z odredbo urada za ljudsko prehrano z dne 22. junija 1918, drž. zak. št. 222, prepovedano oddajati v gostilnah in jedilnicah, kjer se dajejo osebam izven njihovega hišnega gospodinjstva jedila. Prepoved se ne razteza na zdravilišča, samostane, vzgojevališča, kaznilnice in begunske tabore. Prestopki se kaznujejo z globo do 20.000 K ali zaporom do 6 mesecev.

Zgodnja varstvena doba za divje koze. Da olajša prehrano prebivalstva, je deželna vlada določila, da se varstvena doba za divje koze konča namesto 31. julija že 15. julija, tako da se smejo 16. julija že streljati.

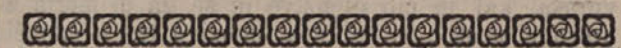
Domači zdravnik.

Potenje nog.

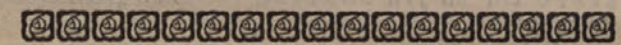
Skoro vsak tretji človek trpi na tej bolezni, ako hočemo potenje nog imenovati bolezen. Za zdravstveno stanje je pa zelo važno, kako da zdravimo to silno neprijetno bolehalost. Komur se noge močno potijo, ima ponavadi „mrzle“ noge; dostopen je tudi prehlajenju in se čestokrat pri-

tožuje, da ima nahod, kašelj in da je telesno in duševno utrujen. Izmed vseh delov telesa je na podplatih največ potnih žlez in torej tam pot tudi najbolj izhlapeva. Ker pa je ravno noga najbolj zadelana, tako da pot ne more izhlapeti, ga vsrkava nogavica in zadržuje. Tukaj začne hitro „gniti“ in povzroča neznošen smrad; koža se omehča, da se začne lupiti. Mokra nogavica imajo isti učinek, kakor če sicer dobimo mokroto v čevlje, ali je noga mokra od potu ali od deževnice, je z ozirom na posledice vseeno. Noga postane mrzla, kri sili v glavo, zlasti k žleznim kožicam v nosu in grlu. te postanejo silno občutljive in kmalu se pokažejo znaki prehlajenja. Če v deževnem vremenu ali v snežnici dobimo mokroto v čevlje, vemo, da moramo natakniti sveže, suhe nogavice. Če se noga poti, bi bilo ravnotako treba, ako se hočemo izogniti zlim posledicam. Sreča je, da so noge vsaj ponoči ne potijo in si more noga zopet opomoči in naravno razgreti.

Kako se naj zdravi potenje nog? V zelo mnogih slučajih ne gre samo za bolezen na nogah, ampak za pomanjkljivo izhlapevanje cele telesne kože, tako da skoro ves pot izpuhneva na podplatih. Zato je nujno treba skrbeti, da je koža čista, snažna. To je glavna reč. Zlasti je priporočati redno omivanje celega telesa. (Kopanje!) Tudi sicer naj se vpliva na celo telo, da vsi organi izločujejo slabe soke, ki so po svoji naravi v to določeni, da ne opravljajo njihove naloge na nenaraven način noge. Predvsem je skrbeti za čiščenje krvi in dobro delovanje ledvic, katerih pravilno delovanje je najboljše zdravljenje nog, ki se preveč potijo. Noge same si je treba dan umivati in jih utrjevati s tem, da hodimo bos, zlasti poleti 10 do 15 minut dolgo v rosni travi, kar silno ugodno vpliva; nadalje s toplimi soljenimi kopeli ali s kratkimi mrzlimi kopelji nog. (Dalje sledi.)

Slovenci, podpirajte „Mir“ z inseriranjem!

Vabilo na naročbo.

Vse cenjene naročnike prosimo, da nam ostanejo zvesti tudi v drugi polovici leta 1918. Koroški Slovenci, zavzemite se za svoje edino glasilo, ki zastopa koristi in težnje koroških Slovencev, kar najbolj mogoče.

Z naročnino zaostale naročnike vljudno prosimo, da storijo svojo dolžnost brez odlašanja. List nas stane mnogo denarja in se morajo stroški zanj redno plačevati.

Naročnina za „Mir“ znaša za celo leto **6 kron.**

Prijazno opozorimo, da je treba naročnino plačati **vneprej.**

Prosimo, da se pri vplačilih zapiše na položnico ali nakaznico tudi tista številka, ki je tiskana v zgornjem kotu naslovnega ovitka nad imenom naročnika, da vemo komu zapisati prejeti znesek in se tako izognemo neljubim pomotam.

Kdor list nanovo naroči, naj posebno zapiše, da je **nov** naročnik.

Pri preselitvah ali premestitvah naj se naznani poleg novega naslova tudi stari naslov, da ne bi pomotoma pošiljali lista na dva kraja.

Uredništvo in upravništvo
»Mira«.

Raznoterosti.

Štrajk na Ogrskem. Iz Budimpešte poročajo 27. junija: Pod vplivom oblastvenih odredb in oklicev se delavstvo polagoma vrača na delo. Med železničarji so štrajkali samo skladišni delavci en dan. Tudi v budimpeštanskih tovarnah se je danes začelo običajno življenje. V državnih železnih delavnicah, kjer je štrajk najprej izbruhnil, je večina delavcev začela zopet delati. Tudi stavci so po peterodnevem počivanju zopet začeli delati. Po deželi je štrajk splošno končan, zlasti v premogovnikih.

Odhod čeških vojakov iz Ogrske. V Behescsabe na Ogrskem so bili češki vojaki. Listi so proti njim strašno hujskali, Madjari so prirejali shode in vlagali prošje, da prestavijo Čehe iz Ogrske. Nazadnje sta šla k ministroma za bogočastje in za vojaške zadeve bivši poslanec Fabry in vrhovni župan Füzeneny in jima povedala, da je v interesu Ogrske, ker je navzočnost Čehov, tuptatam tudi ruskih vojnih ujetnikov — zdrnila zaspano slovaško narodno zavest v Behescsabi in okolici in jo pospešila za 50 let. Kako so pa ljudje imeli Čehe radi, pové renegatski, od vlade podpirani list, ki je tožil, da se množica ljudi, med njimi več inteligence, ni bala iti k barakam in na kolodvor, kjer je jokala, ko so Čehi odhajali. Očita jim tudi, da so odhajajočim Čehom naložili moke, masti itd. Oj ti Čehi, kako so strašno napoti vsem tistim, ki se bojé narodne zavednosti Slovanov.

Velikanske zaloge kave in sladkorja se nahajajo v Ameriki. V Braziliji so pridelali letos 18 milijonov vreč kave. Skladišča so prenapolnjena, ker manjka ladij za prevoz. Podobno je na Manili in Iloilo s sladkorjem. V skladiščih je pa še na tisoče ton starega blaga.

Peter Rosegger umrl. Dne 26. junija je umrl v Krieglachu na Zgor. Štajerskem nemški pisatelj Peter Rosegger (Rožekar). Bil je sin preprostih kmetijskih starišev. Učil se je krojaštva, pozneje knjigoveznitva. Bil je zaposlen tudi v Giontinjevi knjigovoznici v Ljubljani. Pisal je mnogo in vživa kot pisatelj velik ugled.

Književnost in umetnost.

„Kurentov album.“ Humoristični almanah. Izdal konzorcij „Kurenta“. Cena K 4:20. Vsebina: Narodna beseda. Fran Milčinski: Ali bi, ali ne? F. Golar: Veselje. Ivan Cankar: Resignacija. Rado Murnik: Vojna ljubezen. Jurij Brut: Kurja historija. Ferdo Plemič: O Klajacijevi sreči. —ba: Vesela elegija. Damir Feigel: Na krivih potih. Slike: Maksim Gaspari: Lepšega para na svetu ni. Po sklepu miru z Rusijo. Ubogi tobakarji. Pogled v prihodnost. Fran Podrekar: Mir? Nova božanstva 1918. V dobi pomanjkanja mesa. Potepuh. Načrt za novo skupino na pročelju ljubljanskega gledališča. Hinko Smrekar: Kurent! Srečna Avstrija! Vsenemški most do Adrije se maje! Pametna misel. Zgodnja dunajska birna. Razvoj človeka. Vse zaman! Cmok-svet in Vsenemec-aneksionist. Vasovalci sedanjega časa. — Naroča se v upravnistvu „Kurenta“ v Ljubljani, Stari trg 19 (Zvezna tiskarna).

Darovi.

Šmarjeta pri Telenbergu. Za sv. Višarje so darovali dozdaj: Kuhlring Ivan pd. Havžar 50 K, Riepl Anton pd. Plešar 32 K, Woštar Lovro 20 K, Mesner Jožef pd. Harnik 20 K, Roza Esterl pd. Groß 20 K, Neimenovana 20 K; po 10 K: Smedic Valentin-Tomej, Sturm Lorenc poštar, Karlbauer Helena pd. Radar, Laclnova družina, Laclnova Urška, Cikulnik Boštj. pd. stari Štern, Vedenik Uršula pd. Brankinja, Doneš Julijana pd. Klemenica, Hrastnik Marija pd. Mihevka, Linhard Lucija pd. Pušla, Linhard Regina pd. Pušlova, Pušl Jakob pd. Riepl; po 6 K: Valente Jožefa in Poš Angela; po 5 K: pd. Vendla; po 4 K: pd. Klemenova Roza in pd. Falentla v Dobju; po 2 K: Bležič Urša; po 1 K: pd. Mišjakinja in stara Lekšinja, cerkvenega darovanja 57 K; torej skupaj dozdaj 368 K.

Za kratek čas.

Nesporazum. Zdravnik bolniku: „Imate dober tek?“ Bolnik (smehljaje se): „No, imate kaj do-brega?“

Dvoumno. Lenica: „Striček, včeraj sem pa videla v menažeriji divjega osla, tako velikega, kakor ste Vi.“ — Lizika: „Ne laži zopet tako, Lenica! Tako velikega osla, kakor je stric, sploh ni.“

Idealist. Nevesta: „Jeli, da me ne vzameš zavoljo denarja?“ — Ženin: Nasprotno. Vzajem denar le ... zavoljo tebe.“

Zares. „Zakaj neki so ribe mutaste?“ je vprašal dijak tovariša. — „Neumno vprašanje!“ mu je odgovoril, „pa govori ti, kadar imaš usta v vodi!“

Izpred sodišča. Zagovorniku, ki je vedno predlagal, naj se preišče duševno stanje njegovih klientov, je rekel tovariš: „Čudno, da vas vedno le umobolni jemljejo za zagovornika.“

Zagovor. Sodnik: „Obtoženec, li res ne morete pustiti divjega lova?“ — Obtoženec: „Jaz bi ga že rad pustil, pa te divje živalice so čisto zaljubljene v mene; zajci takorekoč kar za menoj letajo.“

Slab zagovornik. Na smrt obsojeni svojemu zagovorniku očita: „No, kaj hujskega bi se mi tudi ne bilo zgodilo, če bi me ne bili zagovarjali!“

Rešitev šaljive uganke: Svojo starost.

Lahko in brez prizadevanja bi se naj vršilo presnavljanje. Kdor trpi na zaprtju, ne sme rabiti sile, ako je občutljiv v spodnjem telesu. Sila bi lahko imela za posledice poškodbe. Zato naj se vzame raje milo, lagodno učinkujoče odvajalno sredstvo. V ta namen priporočamo Fellerjeve želodec krepčujoče, nedražee učinkujoče rabarbarske kroglice z znamko „Elsa-kroglice“. Iste so najprijetnejše odvajalno sredstvo, učinkujejo lahno in gotovo, krepčajo želodec, ne dražijo čreves in ne navadijo telesa na redno uporabo. Zato zaslužijo prednost pred drastično učinkujočimi odvajalnimi sredstvi, ki črevo dražijo in se mora rabiti v vedno večji množini. 6 škatlic „Elsa-kroglice“ stane na vse kraje franko le 7 K 37 h naravnost od lekarnarja E. V. Feller, Stubica, Elsatrg 67 (Hrvatska). Obenem se lahko naroči Fellerjev bolečine lajšajoči rastlinski esenčni fluid z znamko „Elsa-fluid“, 12 steklenic franko za 14 K 32 h. Ta priznani olajševalec bolečin „Elsa-fluid“ ukloni marsikatero bolezen, ki se pojavi kot posledica prehlajenja, prepiha in vlažnosti, ter naj bi se iste ne zanemarjale. Priljubljen in priročen je na potovanjih Fellerjev mentolov črtnik proti migreni, zobobolu itd. v kartonih po 1 krono. (si)

Lastnik in izdajatelj: **Gregor Einspieler**, prošt v Tinjah.

Odgovorni urednik: **Otmár Mihálek**.

Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu. Telefon 179.

V zalogi Družbe sv. Mohorja v Celovcu je nanovo izšla knjiga:

Življenje svetnikov in svetnic božjih.

Spisala dr. J. Rogáč in M. Torkar.

Cena: Mehko vezana K 8:80, za družnike K 6:60, po pošti franko K 1:20 več. — V dva dela trdo vezana z usnjatim hrptom K 15:—, za družnike K 11:30, po pošti franko K 1:20 več.

Pošiljajte „Mir“ vojakom na bojišče!

Edino slovensko narodno trgovsko-obrtno podjetje

Hotel TRABESINGER

v Celovcu, velikovška cesta št. 5.

Podpisano vodstvo hotela Trabesinger se vljudno priporoča vsem velecenjenim slovenskim in slovanskim gostom-potnikom, ki prenočujejo ali za več časa ostanejo v Celovcu. V hotelu se dobe lepe, snažne sobe po primerni ceni; nudi se izborna kuhinja in zajamčeno pristna in dobra vina iz Slovenskih goric. Na razpolago je tudi keg-ljišče poleg senčnatega vrta, po zimi toplo zakurjeno. V hotelu Trabesinger dobite vsak dan, posebno pa ob sredah zvečer, prijetno slovensko družbo. Slovenski potniki in rodoljubi, ustavljajte se samo v edini slovenski gostilni „Hotel Trabesinger“ v Celovcu, kjer boste vedno dobro postreženi.

Za mnogobrojni obisk se priporoča

vodstvo hotela Trabesinger.

Vsak trgovec naj čita!

Kdor je enkrat poskusil mojo barvo za obleko „International“

ta se je prepričal, da je edino ta barva pristna in zajamčeno dobra. Vsak se lahko osebno prepriča, kako jo vsi dosedanji naročniki hvalijo. Vsak zavojček ima navodilo.

**100 zavojčkov stane K 50.—,
500 zavojčkov po K 45.— za
100 zavojčkov, 1000 zavojčkov
po K 40.— za 100 zavojčkov.**

Prosto poštine. — Zahtevajte cenik drugih predmetov.

Se priporoča

Rudolf Cotič, Vrhnika.

Pridobivajte „Miru“ novih naročnikov!

Podaljšaj svoje življenje!

Svoje življenje je mogoče podaljšati, zabraniti boleznim, bolane ozdraviti, slabotne krepiti, omahujoče utrditi in nesrečne razveseliti!

Kaj je za vsako boleznijo?

Oslablost živčne moči, žalost, izguha ljubih prijateljev ali svojcev, razočaranje, strah pred boleznijo, napačen način življenja in mnogo drugih vzrokov.

Veselo srce

je najboljši zdravnik! Je pot, da postaneš vesel, da se Tvoja nprav poživi, da zadobiš novo upanje, in ta pot se ti pokaže v spisu, ki ga dobi vsak, ki piše ponj, takoj in

čisto zastoj!

V tej drobni knjižici se razlaga, kako se v kratkem da brez motenja v poklicu nadomestiti moč živcev in mišic, kako je mogoče izboljšati in odstraniti utrujenost, slabo razpoloženje, raztresenost, oslabetost spomina, nevoljo do dela in razne brezštevne druge prikazni bolezni. Zahtevajte to pisanje, prineslo Vam bo upolne ure.

Naslov: **Ernst Orsech, Berlin S. W., Markgrafenstraße 63, odd. 477.**

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Delniška glavica: K 10.000.000.

Rezervni zaklad: K 1.500.000.

Prodaja srečke razredne loterije.

Kolodvorska ulica št. 27.

Centrala v Ljubljani.

Podružnice: Celje, Gorica, Sarajevo, Split, Trst.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun. Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.

Srečke na obroke, promese k vsem žrebanjem.

Mala hiša (kajža)

se kupi v kakem večjem kraju, brez ali tudi z nekaj polja in vrtom. Ponudbe z opisom in ceno na upravištvu lista „Mir“ v Celovcu pod „Hiša“. Znamka za odgovor.

Kupim dobro ohranjene

citire

potom pismenih ponudb z navedbo cene. Naslov pove upravištvu lista „Mir“. (Znamka za odgovor.)

Umetni gnoj

kajnit, 100 kg po K 10-30, in dva stara močna voza ima na prodaj **Franc Kraut** v Pliberku, Koroško.

V zalogi Družbe sv. Mohorja v Celovcu

je nanovo izšla knjiga:

Razlaganje cerkvenega leta (Slovenski Goffine).

Priredil msgr. Valentin Podgorc.

Mehko vezana K 4-40, za družnike K 3-30, po pošti K 1-— več. — Trdo vezana K 7-50, za družnike K 5-70, po pošti K 1-— več.

Daj nam mir, Gospod!

Enoglasna pesem s harmonijem ali orglami. Partitura 35 h pri skladatelju A. Kosi, šolski ravnatelj, Središče, Staj. (V znamkah!) Istotako se dobi pri njem „Nab. ljudske pesmi“ I. in II., znižana cena à 80 h.

V zalogi Družbe sv. Mohorja v Celovcu

je nanovo izšla knjiga:

Kristusovo življenje in smrt v premišljanjih in molitvah.

Poleg Gašparja Erharda za Slovence priredil Štefan Kociančič.

Dva dela, druga izdaja.

Cena: Mehko vez. K 8-—, za družnike K 6-—, po pošti franko K 1-20 več. — V dva dela trdo vez. z usnjatim hrbtom K 13-20, za družnike K 9-90, po pošti franko K 1-20 več.

Paramente

kakor mašna oblačila, pluviala, vela, plaščke za ministrante, cerkveno perilo, birete, kolarje, šmizete, kelhe, ciborije, monstrance, zvončke itd., križe, sohe v bogati izbiri po nizkih cenah ima v zalogi oddelek za paramente Jožefovega društva v Celovcu.

100.000

hvalčni odjemalci potrjujejo, da *korvinski pokončevalec „Klabalsam“* v treh dneh brez bolečin odstranjuje kurje oči, bradavice, trdo kožo. Uspeh zajamčen. Cena 3 K, 3 lončki 7 K, 6 lončkov 11 K. *Zobobol* odpravlja „Fides“, če trdovraten revmatizem povzroča zobobol, kadar so vsa sredstva odrekla in če so zobje votli. Če ni uspeha, denar nazaj. Cena 3 K, 3 škatljice 7 K, 6 škatljic 11 K. Nič več zobne kamnene nasade, nič več slabega duha iz ust! Srečno-bele zobe dobite po zobnem fluidu „Xiris“. Takojšnji učinek! Cena 3 K, 3 steklenice 7 K.

Podgane, miši

se popolnoma iztrebijo s podgansko smrtjo. Če ne pomaga, denar nazaj. 100 zahvalnih pism. Cena 4 K, 3 škatljice 9 K. Stenice, uši, bolhe, ščurke uničuje z zalogo vred koronito „Thiora“. Cena 3 K, 3 kartoni 7 K, prašek zoper uši zraven 2 K.

KEMENY, Košice (Kassa), poštni oddelek 1210/60, Ogrsko.

Framydol je sredstvo za pomlajenje las, ki rdeče, svetle in sive lase in brade za trajno temno porbarva. 1 steklenica s poštnino vred K 3-25.

Rydyol je rožnata voda, ki pordeči blede lica. Učinek je čudovit. 1 steklenica s poštnino vred K 2-45. — Povzetje 45 h več. — Naslov za naročila:

Jan. Grollich, drožerija pri angelu, Brno 638, Morava.

V zalogi Družbe sv. Mohorja v Celovcu

je nanovo izšla knjiga:

Izbrani spisi dr. Jožefa Vošnjaka

I. zvezek:

Troje angelskih češčenj.

Povest.

Cena: Mehko vez. 88 h, za družnike 66 h, po pošti franko 14 h več.

Brez karte za milo

se dobiva dosedaj še po ničem drugim prekošeno brezmaščobno **FANIA** v trdih kosih pralno sredstvo za umivanje in kopaње. Se rabi brez vsake škode. Nikaka glina! Izvratno blago za preprodajalce. Karton s 36 kosi lepo opremljeno K 30-— pri

M. Jünker, Zagreb št. 16, Petrinjska 3/III (Hrvatsko).

Miši — podgane — stenice — ščurki.

Izdelovanje in razpošiljatev preizkušene radikalno učinkovitega uničevalnega sredstva, za katero dohajajo vsak dan zahvalna pisma. Za podgane in miši K 5-—; za ščurke K 4-50; tinktura za stenice 2 K; uničevalno moljev K 2-—; prašek proti mrčesom K 1-50 in K 3-—; sem spadajoči razpraševalec K 1-20; tinktura proti ušem pri ljudeh K 1-50; mazilo za uši pri živini K 2-—; prašek za uši v obleki in perilu 2 K; tinkt. za bolhe pri pseh K 1-50; tinkt. proti mrčesu na sadnju in zelenjadi (unič. rastlin) 3 K. Pošilja po povzetju Zavod za pokončavanje mrčesa

M. Jünker, Zagreb 16, Petrinjska ulica 3.

Do K 5000-— brez zdravniške preiskave.

C. kr. avstr. sklad za vojaške vdove in sirote

zavarovalni oddelek za Koroško

Celovec, Paulitschgasse št. 15.

Vojno zavarovanje tudi za vojake na bojišču brezplačno.

Vojnoposojilno zavarovanje

z enkratnim vnaprej-vplačanjem vseh premij.

Za 1000 K 8. drž. posojila se mora kot enkratno vplačilo vseh premij vnaprej vplačati:

za zavarovalno dobo:					
10 let	K 635-—	14 let	K 555-—	18 let	K 500-—
12 let	„ 600-—	15 let	„ 535-—	20 let	„ 475-—
		16 let	„ 520-—		

Po tem času dobi podpisovalec K 1000-— vojnega posojila. Če umrje prej, se zaostalim izplača K 1000-— vojnega posojila in razen tega v gotovini neporabljenе premije, torej pri 15 letnem zavarovanju na pr.

razen K 1000-— državnega posojila v gotovini
v 1. letu K 505-76 v 3. letu K 452-— v 5. letu K 393-—

Važno!

Enkratna premija se pri zavarovanjih do K 5000-— plača lahko z vojnoposojilnimi kosi VIII. in vseh prejšnjih emisij po kurzni izdaji. Vsak posestnik vojnega posojila more torej brez gotovine in brez kurzne izgube svojo vojnoposojilno posest podvojiti in zagotovi vrhtega za slučaj smrti svoji družini precejšnjo svoto v gotovini. Zavarovanje se sklene na podlagi dogovorov s c. kr. avstrijskim skladom za vojaške vdove in sirote po c. kr. priv. zavarovalni družbi za življenje „Avstrijski Feniks“ na Dunaju.

Pojasnila daje in zavarovanja sprejema tudi še sedaj zavarovalni oddelek za Koroško

Najcenejša premija.

C. kr. avstr. sklada za vojaške vdove in sirote

Celovec, Paulitschgasse št. 15.

Zahtevajte naše prospekte!

Dopisnica zadostuje.

Vse odvišne obresti za zavarovane.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva ulica št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva ulica št. 7.